

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv Doctoribvs Reseratvs

Escobar y Mendoza, Antonio de

Lvgdvni, 1659

Operis Idea

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

OPERIS IDEA.

IOANNES videns Apocalypseo cap. 5. methodum, meo operi indulget, vt Theologiæ Moralis tractatio Positiuę sapiat interpretem.

Agnus IESVS Theologiæ Moralis librum obsignatum ostentat. Septem sigillis Leges, Peccata, Iustitia, Censuræ, Virtutes, Status ac Sacramenta occluduntur; quæ quatuor Animantibus Boui fortissimo agri versatori Suario, volanti Aquilæ Vasquez, prudenti iuris Homini Molinæ, ac Leoni aduersus hæreses rugienti Valentiaë referauit. Confident lectores vigintiquatuor Iesuitæ, seniores quidem non ætate solum, sed scientia, videlicet, *Sanctius, Azorius, Toletus, Henriquez, Lessius, Rebellus, Coninch, Auila, Reginaldus, Filliucius, Salas, Hurtado de Mendoza, Gaspar Hurtado, Laymanus, uterque Lugo, Franciscus, & Ioannes*, sanguine ac sapientia germani, (hunc virtutes & sapientia ad Sacræ Romanæ Ecclesiæ Principatum euexerunt,) *Becanus, Fagundez, Granados, Castro Palaus, Gordonus, Baldellus, Saa, ac Meratius*. Legunt & *Prepositus, Tannerus,*

nerus, Bellarminus, Grethserus, Turrianus, uterque Polancus, Busæus, Fernandez de Cordoia, & alij, si, Alcasare authore, numerus ille vigintiquatuor seniorum officij est. Etenim omnes præcelli Ordines Angeli septem appellantur, iuxta illud Raphaëlis, *Sum vnus ex septem*, Tob. 12. cum penè sint innumera- biles. Mysteria itaque libri reseraturus, libri, præmittam Proæmium principiorum Theologiæ Moralis nonnulla prælibans, nempe de Fine ultimo de Actibus humanis, de Conscientia, de Gratia.

Mox quidem ad sigilli primi pergo resera- tionem. *Et vidi* (ait Ioannes) *quòd aperuis- set Agnus vnum de Septem sigillis, & ecce equus albus, & qui sedebat super illum, habe- bat arcum*, Apoc. 6. Christus eques potestatis arcum ostentans, qua & naturæ author, & Rex, ac Parens Ecclesiæ leges præscribit, præ- cepta antiqua indicit, noua profert: in onerif- que subleuationem Priuilegia indulget.

Sigillo secundo reserato, *exiuit equus ru- fus, & qui sedebat super illum datum est ei, vt sumeret pacem de terra, & vt inuicem se in- terficerent: & datus est ei gladius magnus*, Apoc. 6. Pacis ablegatio, vulnera, intentus vndenam ducunt exortum? An non ex pec- cati gladio animum vulnerante, corpus com- minuente? Ita Absbertus, & alij huiusce gla- dij

dij magnitudinem interpretantur. Exhibet igitur huiusce sigilli Mysterium materias de peccatis in communi, de septem vitiis capitalibus, de vniuersis peccatis mortalibus, quæ possunt à fideli committi.

Et cum aperuisset (pergit Ioannes) sigillum tertium, ecce equus niger, & qui sedebat super illum habebat stateram in manu sua; & audiui quasi vocem, Bilibris tritici denario, Apoc. 6. Quis non videat hîc Iustitiæ manu stateram gestantis imaginem, vt cunctis suum ius impertiri possit?

Porro ex quarto aperto sigillo equus pallidus prodiit, & qui sedebat super eum, nomen illi Mors, & infernus sequebatur eum: & data est illi potestas super quatuor partes terra, & interficere gladio, fame, & morte, Ap. 6. Quàm appositè mortem peccati, quàm inferni contumacia comitatur, Censurarum, ac Pœnarum vulnera flagellant!

Post quinti sigilli apertionem, *Vidi (ait Ioannes) subtus Altare animas interfectorum propter verbum Dei, & data sunt illis singule stola alba, Apoc. 6. Martyres quidem adhuc clamitantes subtus Altare diui amoris igne succensi Fidei assertores, speique felicitatis interminabilis, ob quam perituram vitam obtulere, commendatores Theologicarum virtutum fidei, spei, ac charitatis victorias*
conce

concelebrant, Religionisque gloriae thura libant.

Equidem sexti sigilli refectionem terrae sequitur concitatio, *Et ecce terra motus magnus factus est, &c.* Apoc. 6. Principes, diuites, & fortes terrae montium aduolant ad latibula, Agni futuram iram instar Leonis meditantur. Adstant Ecclesiae Proceres Ordinum signati caractere. Gentes, Tribus, Populi, & linguae innocentiae amictu Agnum adorant. Dominicae Reipublicae tres status hoc profert sigillum Clericalem, Regularem, Secularem. Quorum obligationes aggrediar exprimere.

Denique Apostolus, *Et cum aperuisset sigillum septimum, vidi septem Angelos stantes in conspectu Dei, & data sunt illis septem tubae. Et alius Angelus stetit ante Altare habens thuribulum aureum, & data sunt illi incensa multa,* Apoc. 8. Planè Angelus hic Sacerdos Pontifex Ecclesiae Dominicae, minister utique Sacramentorum, quae septem in Tubis, totidem Angelorum, Augustino auctore, signantur.

Iam verò septem sigillorum mysteria, seu libri Theologiae Moralis doctrinam quam plurimis Ecclesiae Doctoribus aperta fuere, ut doctissimis voluminibus exararent. At ego solummodo memoro refectionem factam

ab

ab Agno suis Auctoribus Iesuitis, quorum scripta absumere curavi non uti Propheta Ezechiel Doctor, sed uti edocendus Discipulus, ut scilicet tot volumina tanta tantillum vnicum digererem in libellum, ut absque hyemalis pressura culturæ Autumni gloria potiare.

Qualibet igitur in materia in primis Auctorum Societatis exhaurio, medullam Confessariorum in examen exponendā, indicatis generatim Auctoribus. Mox circa materias singulas speciales Doctorum meorum resolutiones ad principiorum generalium praxim attexo, iam specialiter Auctorum nomina & scripta citans, iam sola nomina recensens. Hoc ingenuè profiteor, me nihil toto in libello scripsisse, quod Societatis IESV non acceperim ex Doctore. Quas enim proprias passim resolutiones innuo, ex scholæ Societatis apertè deductas existimarim. Licet autem profiteor totum meum opus ex Societatis Doctoribus texuisse, non ideo assero omnes sententias, omnium esse, (ut non bene Caramuel intellexit) sed singulas singulis tribuendas, ut apertè ostendo, dum ferè nunquam pro vna sententia duos Doctores recenseo. Dum autem eorum refero dictorum varietatem, non ideo me idem sentire affirmo. Problematum moralium Volumina
quæ

quæ edidi, quæ digero post vnam & alte-
ram contradictoriam relatum sententiam,
quid sentiam, aperiunt. Porro licet Societati
IESV Summula hæc omnem attribuit sen-
tentiam, non ideo indico, propriam esse So-
cietatis, nullam enim propositionem ex pri-
mo, quæ non possit grauissimis extra socie-
tatem Doctoribus confirmari. Quod si sæpè
videar me laxioribus opinionibus adhære-
scere: id certè non est definire quod sentio,
sed exponere, quid sine conscientia læsione
Docti poterunt, cum eis visum fuerit expe-
dire ad sedandos pœnitentium animos, ad
praxim adducere.

FACVL